

26/09/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมดา

มยุป็น

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงทำงานรับใช้ด้วยการมองการณ์ไกลและสติปัญญาที่กว้างไกล จงพิสูจน์ความแตกต่างระหว่างสัจจะและความหลอกลวง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ได้รับการพิสูจน์ผ่านมหาภารตะ และอะไรคือความหมายของมหาภารตะ
- คำตอบ:** 1) มหาภารตะหมายถึงการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน และการก่อตั้งศาสนาเดียว 2) มหาภารตะหมายถึงชัยชนะของพันธมิตร และการพ่ายแพ้ของพราหมณ์ 3) ได้ถูกพิสูจน์ผ่านสงครามมหาภารตะว่า แนนอนจะต้องมีพระเจ้านั่งอยู่ในพาทะ และให้ความรู้ แนนอนว่า พระเจ้าได้สอนราชาโยคะซึ่งผ่านสิ่งนี้อาณาจักรจึงถูกก่อตั้งขึ้นมา หลังจากสงครามมหาภารตะ อาณาจักรยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกๆอธิบายมหาภารตะได้อย่างชัดเจนมาก
- เพลง:** นี่คือ ฤดูใบไม้ผลิที่ทำให้ลิ้มโลก...

โอมซานติ ลูกๆที่แสนหวาน ลูกเข้าใจว่า ฉากของมหาภารตะกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่ออธิบายแล้วว่า ในคัมภีร์มีสัจจะเท่ากับเกลือเพียงหยิบมือ ในถุงแป้ง ที่เหลือนั้นเป็นความหลอกลวง เวลานี้เป็นเวลาของมหาภารตะ พวกเขาแสดงให้เห็นการทำลายล้าง แม้กระทั่งจรวด พวกเขายังได้แสดงให้เห็นว่าลูกคิดค้นขึ้นในยุโรป ลูกยังรู้ดีกว่า โฟบาชัยญ์เดียวกันนี้จะยังดำเนินต่อไปเมื่อศาสนาเดียวกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา มีชัยชนะสำหรับพันธมิตร มีราชาโยคะ พวกเขาแสดงไว้ว่า กฎณะให้ความรู้แก่รศชนขณะนั่งอยู่ในพาทะ ลูกเข้าใจว่า ท่าน (พระเจ้า) ให้ความรู้ราชาโยคะ หลังจากสงครามมหาภารตะ แนนอนว่าอาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาผ่านราชาโยคะ ในเวลานี้ไม่มีอาณาจักร สิ่งนี้ต้องถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้สร้างละครมหาภารตะ มีการโฆษณา พวกเขาสร้างหนังขึ้นมาและเชื้อเชิญผู้คนไปชมสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้พระเจ้ากำลังบอกลูกถึงสัจจะทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นสร้างละครที่หลอกลวง ลูกควรจะมีชมการแสดงของมหาภารตะเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ และดูว่าผู้คนเหล่านั้นได้สร้างอะไรขึ้นมา แล้วลูกจะอธิบายอะไรได้จากสิ่งนั้นให้แก่พวกเขา ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่องานรับใช้ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของลูกยังไม่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด แนนอนว่าลูกต้องไปอธิบายให้กับผู้ที่สร้างละครเหล่านั้นว่า อะไรคือสัจจะที่แท้จริงและอะไรคือความหลอกลวง สงครามมหาภารตะที่ลูกแสดงให้เห็นว่า เมื่อไหร่ที่สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น พวกเขาได้สร้างละครเกี่ยวกับพระเจ้าว่าอยู่ในทุกอนุด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรไปและดูว่าพวกเขาแสดงอะไรกัน สติปัญญาของลูกควรจะมีมองการณ์ไกลและกว้างไกลอย่างยิ่ง จริงๆแล้วลูกควรจะมีพิมพ์ใบปลิวว่าสัจจะคืออะไร สัจจะคือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ จงมาและเข้าใจว่าละครทั้งหมดหลอกลวงอย่างไร โดยการเข้าใจเพียงเท่านี้ ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะได้ ลูกได้รับสิทธิในมรดกของตนเองจากพระเจ้า ลูกควรจะมีความคิดเห็นนั้นในงานรับใช้ แม้แต่ลูกบางคนก็ยังไปพบกับผู้ที่มาจากชุมนุมชาโรดายา (ชาโร=ทั้งหมด ดายา=เมตตา) แต่นั่นต้องอาศัยสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก ลูกควรอธิบายให้กับพวกเขาว่า ชาโรวหมายถึงการมีความเมตตาสำหรับทั้งโลก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความพิศุข ท่านผู้เดียวที่มีความเมตตาสำหรับทุกคน 5,000 ปีก่อนวันนั้น บารัตเคยเป็นสวรรค์และที่นั่นมีความสุขทุกประเภท เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก ดังนั้นจึงมีความทุกข์และการกดขี่อย่างมาก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้เดียวที่เมตตาต่อทั้งโลก แนนอนว่าพ่อรู้สิ่งนี้และเหตุนี้เองพ่อจึงกำลังบอกลูกๆ เมื่อลูกพูดเกี่ยวกับชาโรดายา นั่นเป็นเรื่องของทั้งโลก ดังนั้นจงมาทำความเข้าใจว่าพระเจ้ามีความเมตตาต่อทุกคนอย่างไร เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก ยังมีสงครามมหาภารตเช่นกัน แนนอนว่าจะมีบางคนที่จะทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมารัฐที่ดี ดังนั้นนอกจากดวงวิญญาณทั้งหลายแล้ว ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความพิศุข สติปัญญาที่ดีมากที่สุดที่เต็มไปด้วยความรู้ นั่นเป็นสิ่งจำเป็น บาบามีได้รับข่าวว่าบางคนได้พบกับผู้นำของชุมนุมชาโรดายาอย่างไร อย่างไรก็ตามผู้ที่ไปพบเขาต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดอย่างมาก บาบามีเห็นว่ายังไม่มีผู้ใดพูดเกี่ยวกับสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัด ก่อนอื่นบอกพวกเขาว่ามีความทุกข์และความไม่สงบอยู่ทั่วโลก นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ ดังนั้น จะต้องเคยมีดินแดนของความสงบและดินแดนของความสงบก่อนหน้านี้แน่นอน ลูกๆยังไม่เคยบอกสิ่งนี้ให้กับผู้คนเหล่านั้น ลูกควรยกย่องบารัตอย่างมาก อัจจะ ใครทำบารัตเป็นเช่นนี้ในเวลานี้แล้ว ลูกไม่สามารถมีความเมตตาต่อทุกคนได้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำสิ่งนั้นและลูกได้ลิ้มท่านท่านกำลังทำงานของท่านอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง ใช่ ดีแล้วที่ลูกให้บางสิ่งบางผู้ที่กำลังประสบกับความทุกข์ ลูกควรพบเขาในสถานที่เงียบสงบ จงเขียนความแตกต่างระหว่างสัจจะและความหลอกลวงในละครมหาภารตะที่พวกเขาได้สร้างขึ้นและพิมพ์ใบปลิวว่า จงมาเข้าใจว่าบารัตจะกลับมาเป็นเช่นเพชรจากที่เป็นเปลือกหอยได้อย่างไร เมื่อสงครามมหาภารตเกิดขึ้น พ่อคือผู้ที่ให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ กฎณะไม่อาจถูกเรียกว่าพ่อ เมื่อผู้คนเรียกหาพระเจ้า พ่อ พวกเขาจดจำเพียงผู้ที่ไร้ตัวตนผู้เดียว ลูกๆควรจะมีคิดตลอดทั้งวันเกี่ยวกับว่าจะทำงานรับใช้อย่างไร ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่จะปลุกผู้อื่นอย่างไร ลูกต้องเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ลูกต้องไปที่ลานเฝ้าศพและทำงานรับใช้ ลูกๆบางคนไปที่นั่น โอ! แต่พวกเขาเข้าใจได้อย่างไรเล่า บาบามีอธิบายว่า ลูกและจะเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร ความรู้ที่ง่ายมาก สูงที่สุดคือ พระเจ้า จากนั้นจึงมีเทพ ความลับของวรรณะเหล่านี้ยังง่ายด้วยเช่นกัน จุกของบราห์มินสูงที่สุด ลูกกลับมาเป็นเทพและลูกไม่ได้รับการยกย่องมากเท่านั้น ลูกได้รับการยกย่องอย่างมากในเวลานี้ ชุมชนของซัคติเกิดขึ้นมากมาย พวกเขาไม่มีชุมชนของลัทธิ เธอถูกปลุกเรียกขึ้นมาในวันดีพมาลา การชุมนุมของจกัธัมบ้าเกิดขึ้นอยู่เสมอ ลูกรู้ว่าใครคือจกัธัมบ้าและใครคือลัทธิ ทำไมลัทธิมีจึงถูกกราบไหว้ พวกเขาเหล่านั้นอยู่ที่ไหนกัน ในเวลานี้ ลัทธิมีอยู่ในยุคทอง ดวงวิญญาณของเธออยู่ที่ไหนในเวลานี้แล้ว ลูกรู้ว่าลัทธิมีใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันเธอกลายเป็นจกัธัมบ้า เธอถูกนำมาเลี้ยงดูและชื่อของเธอจึงถูกเปลี่ยน ลูกๆมากมายพูดว่า บาบามีได้พาพวกเขามาเลี้ยงดู และพวกเขากล่าวว่าเหตุใดชื่อของพวกเขาจึงถูกเปลี่ยน บาบามีพูดว่า พ่อจะทำอะไรได้เล่า พ่อจะเปลี่ยนชื่อ แต่แล้วลูกกลับประณามชื่อนั้น ลูกเคยได้ชื่อหนึ่ง ลูกถูกเรียกว่าประชาบิดาบราห์มาภุมารและภุมารี ลูกต้องใช้ชื่อของลูกต่อไปสำหรับการดำรงชีวิตทางร่างกายและในธุรกิจ ฯลฯ ลูกพูดว่านี่คือชื่อของลูกในเวลานี้ ลูกยังคงต้องให้ที่อยู่ของลูก ในสติปัญญาของลูกรู้ว่า ลูกคือบราห์มาภุมารและภุมารีกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกยังมีชีพบาบาและบราห์มาบาบาอยู่กับลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพบกับเพื่อนและญาติของลูกข้างนอก ลูกก็จดจำชื่อเดิมของลูก ชื่อของลูกต้องถูกบันทึกไว้ด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นแล้วพวกเขา

เขาจะไม่เข้าใจว่าลูกคือใคร และเมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็ลืม ขณะอยู่ที่นั่น ลูกต้องมีศรัทธาว่า ลูกเป็นของสกุลชีวาและอยู่ในการจดจำระลึกถึงสิ่งนั้น สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม เหตุนี้เองบาบาจึงเขียนว่า จงรักษาซารทของลูก ขณะที่มีความสัมพันธ์ทางโลก จงเฝ้าแต่จดจำพ่อเหนือโลก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม นี่คือสิ่งใหม่ พวกเขาแสดงให้เห็นพาหนะในละครมหาภารตะ แน่นอนว่าพวกเขาท่องโคธรัสสูตร ลูกควรไปดูสิ่งที่พวกเขาแสดงและเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้นเอาไว้ ลูกควรใส่ใจในการทำงานรับใช้ ลูกต้องให้คำแนะนำว่า ด้วยการรู้จักสิ่งเหล่านี้ คุณจะได้รับความรู้เกี่ยวกับสงครามมหาภารตอย่างแท้จริง เมื่อบาบาได้ยินสิ่งใด ท่านก็จะมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลัทธิภิกษุทั้งหลายนี้ปรากฏออกมาภายหลัง เมื่อต้นไม้มาถึงวาระสุดท้าย มันก็จะแห้งเหี่ยวอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นไม่มีศาสนาอื่นใดจะไปสู่ยุคทองได้ อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้เปลี่ยนศาสนาไปแล้วก็จะกลับมา สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของแต่ละคนคือสิ่งที่พวกเขาได้รับมากตามนั้น ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองและอธิบายให้กับผู้อื่น ถ้าลูกไม่สร้างประชากรและไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นจำนวนมากมายแล้ว ลูกควรจะได้รับมรดกอะไรเล่า ลูกสามารถบอกได้จากใบหน้าของบางคนว่า พวกเขาสนุกกับความรู้อะไรบ้าง สิ่งสัมผัสหัวใจของเขา พวกเขาจะเฝ้าแต่ผงกศีรษะเห็นด้วย มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะเฝ้าแต่มองที่นั่นและที่นั่น บาบาทดสอบดูว่าบางคนมีคำหรือไม่มี ผู้เดียวที่นั่นคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดาต้าผู้หนึ่งเข้าใจด้วยเช่นกัน ท่านไม่ใช่บุตดู (โง่เขลา) บางครั้งบาบาพูดว่า โอเค ลูกอาจจะคิดว่าผู้ที่เป็นบุตดู ชีพบาบาเท่านั้นที่พูดมุขกับลูก บางคนจึงคิดว่าผู้ที่ไม่รู้อะไรเลย ผู้นี้ก็เหมือนกับพวกเขา พวกเขามีความทะนงตน พวกเขาเชื่อว่าตนเองกำลังทำงานรับใช้และยังฉลาดกว่าผู้อื่นด้วย พวกเขาพูดเช่นนั้น พวกเขาไม่มีสายตาที่ยาวไกลเลย นี่คือการวิพากษ์ของบาบาที่จะทำให้ลูกจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ไม่มีเรื่องของสำนักที่เป็นร่างในสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น ถ้าชีพบาบาได้ยินชาวบางอยาง ท่านคือผู้เดียวที่ให้ความรู้แก่ลูก จงทำงานรับใช้ด้วยวิธีนี้ จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกก้าวหน้าไป ขึ้นยาสซีจำนวนมาก ฯลฯ จะปรากฏออกมา พวกเขาจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้ที่กำลังสอนลูกและไม่ใช้กลยุทธ์ ลูกจะพิสูจน์สิ่งนี้กับพวกเขา ลูกเข้าใจได้ว่าสิ่งใดลูกและสิ่งใดผิด ลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่า ใครพาลูกไปสู่หนทางที่ผิดและใครพาลูกไปสู่หนทางที่ถูกต้อง ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของ ราวันเริ่มจากยุคทองแดงและดำเนินเรื่อยไปนับจากนั้นเป็นต้นมา ลูกต้องอธิบายรูปภาพของราวันด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ ลูกควรเขียนวันที่ไว้ด้วยว่า ราวันเป็นศัตรูที่เก่าที่สุดของลูก ด้วยการชนะราวัน ลูกจะชนะทั้งโลก พ่อเฝ้าแต่แสดงวิธีการทำงานรับใช้มากมายให้แก่ลูก ลูกเฝ้าแต่รับคำแนะนำ จงเขียนใบปลิวเช่นนั้นและเผยแพร่สิ่งนั้นออกไป ลูกจะได้รับประเด็นเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะยิ่งให้ลูกเป่า ทุกวันนี้ผู้คนจำนวนมากไปดูละคร นั่นเป็นสิ่งที่สกปรกที่จะนำไปสู่ความไม่บริสุทธิ์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขากลับมาบริสุทธิ์และจากนั้นก็บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกหลายคนเป็นเช่นนั้น บาบาเข้าใจว่าลูกบางคนมีกำลังเพียงเล็กน้อยที่จะเอาชนะมายา บางคนถามบาบาว่า พวกเขาจะแต่งงานได้ไหม บาบาจะเข้าใจว่า นั่นเป็นความต้องการของพวกเขา บาบาควรพูดว่า ลูกคือนาย ลูกอาจจะไปสุนทรหรือไปสูมหาสมุทรของน้ำนม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก กิเลสของต้นหรรษาจะไม่ใช้สิ่งเล็กน้อย นั่นเป็นสิ่งที่ยากมาก ขึ้นยาสซีทั้งบ้านและครอบครัวไป ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว มิใช่จะกับพ่อและรับสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีการบรรลุผลเกิดขึ้นมากมาย ขึ้นยาสซีกลับมารับสิทธิ ดังนั้นแม้กระทั่งประธานาธิบดีที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ ก็ยังไปคารวะพวกเขา จงดูถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่บริสุทธิ์และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนทำความเพียรพยายามและกลายเป็นส.ส. ฯลฯ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม พวกเขาถามว่า ความเพียรพยายามยิ่งใหญ่มากกว่าหรือรางวัลยิ่งใหญ่มากกว่า ความเพียรพยายามนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า ด้วยความเพียรพยายามของลูก รางวัลจึงถูกสร้างขึ้น และบางคนคิดว่าพวกเขาจะทำความเพียรพยายาม ถ้าพวกเขามีสิ่งนั้นเป็นรางวัลและละครจะดลใจพวกเขาให้ทำเช่นนั้น พวกเขาคิดเช่นนั้น แล้วก็นั่งเฉย! สิ่งหลักประการแรกคือ จงให้คำแนะนำของพ่อ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับสิ่งต่างๆ ถ้าพวกเขาเข้าใจเพียงประเด็นเดียว จงทำให้พวกเขาเขียนว่า ฉันเข้าใจสิ่งนี้อย่างแท้จริง ถ้าไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งอื่นๆ นี่คือสิ่งแรกที่ต้องทำความเข้าใจ ถ้าลูกไม่เชื่อสิ่งนี้ ก็จงไปอยู่ในหนทางของตนเอง! ลูกพูดว่าพ่อที่ไร้ตัวตนคือ พ่อของทุกคน ดังนั้นให้เขียนว่า พระเจ้าคือ ผู้เดียว ที่เหลือทั้งหมดคือ สิ่งสร้างของท่าน เวลาหนึ่งบอกเราว่าใครคือพระเจ้าของกิตะ พวกเขาจะพูดว่า นั่นคือผู้เดียวที่ไร้ตัวตน ท่านจะพูดกิตะได้อย่างไร จงอธิบายแก่พวกเขาว่า อะไรคือความสัมพันธ์กับประชาธิปไตย บราห์มา มนุษย์โลกถูกสร้างผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ท่านนำลูกที่เป็นสุทธมาเลี้ยงดูและทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกควรทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไปและเก็บที่อยู่ที่อยู่ของเขาไว้ หลังจาก 10 ถึง 15 วัน ให้เขียนจดหมายถึงพวกเขา ก่อนอื่น ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาและทำให้พวกเขามีความสุข เขียนว่า คุณได้รับมรดกที่แท้จริงจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด บราห์มาภุมารและภุมารีเหล่านี้แสดงหนทางไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสงบ ลูกควรทำให้เขาเขียนสิ่งนี้ลงไปและติดต่อกับพวกเขาทางจดหมายอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกทำความเพียรพยายามมากในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะถูกกล่าวได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ ลูกก็ควรที่จะทิ้งแม้แต่การนอน เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ด้วยการคร่ำครวญถึงชีพบาบาและร้องเรียกท่าน บาบาจึงหลับไม่ลงใช้ใหม่ เพราะฉะนั้น ท่านจึงได้มา ลูกควรทำความเพียรพยายามเช่นนี้ด้วย ลูกควรอธิบายประเด็นเหล่านี้เป็นครั้งแรกที่นิทรรศการเมื่อใช้เครื่องฉายภาพ อัชชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิต พุดนัมสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เพื่อทำงานรับใช้ อย่าได้เหน็ดเหนื่อย จงสร้างวิธีการเพื่อให้ประโยชน์กับคนมากมาย
2. ขณะอาศัยอยู่กับครอบครัวทางโลก จงจดจำพ่อเหนือโลก สร้างผลรางวัลที่สูงของลูกด้วยการทำความเพียรพยายามที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพผู้ที่เรียนรู้บทเรียนของการมองเห็นคุณค่า และไม่มองสิ่งเลวร้าย แม้ในบางสิ่งที่เลวร้าย

แม้ว่าทุกสิ่งเลวร้ายก็ต้องมีสิ่งดีบางประการอยู่ในนั้นอย่างแน่นอน ทุกสิ่งมีบางสิ่งที่หลอมรวมอยู่ภายในที่จะสอนบทเรียนให้แก่ลูก เพราะทุกสิ่งเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ สิ่งนั้นสอนบทเรียนของความอดกลั้นแก่ลูก ผู้อื่นอาจจะบิบบังคับ แต่ในเวลานั้นลูกได้เรียนรู้บทเรียนของความอดกลั้นและอดทน เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่กำลังเกิดอยู่นั้นดี และที่เกิดขึ้นแล้วนั้นก็ดียิ่งกว่า ลูกเพียงแต่ต้องการสติปัญญาที่ฉลาดที่จะเก็บเกี่ยวความดี อย่ามองดูสิ่งที่ไม่ดีแต่ให้เก็บเกี่ยวความดีแทน แล้วลูกจะมาเป็นอันดับหนึ่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอยู่เสมอ จงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีให้เป็นสิ่งที่ดีด้วยพลังของความเจียม

*** โอม ชานติ ***